

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון ט"ז אב תשפ"א | דף היומי בבלי: סוכה יח | דף הכולל: סוכה ז.
דף היומי בהלכה: מסימן תרכ"ט סעיף ו' עד סעיף ז'.
מוסר: זכור למרים - פרק א' מ"וכן הדבר בעניננו" עד תחילת פרק ב'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: פרק יג 'אמנם על כל פנים' עד פרק טו

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

האם מי שרואה את 'שבר אל יהוד' בירדן, צריך לברך? | "אני למדתי בבין הזמנים יותר טוב מאשר בזמן" - שו"ת בעניני
בין הזמנים ממרן שר התורה שליט"א | הילדים יצאו לטיול ואתם דואגים? סגולה מדהימה נגד פחדים | 2196

סגולות וישועות

**ענה הרבי מזוטשקא זצ"ל לאברך: "גם אני דאגן גדול
מטבעי. פעם כשבני לא שב בזמן כמעט יצא לבי מדאגה,
עד שאמרתי לעצמי - וכי בבית כן יש בידי לשמור עליו!?!
הרי ממילא אני זקוק לרחמי שמים ולשמירה עליונה"**

**הטיולים של הילדים מדירים שינה מעיניכם? - סגולה מדהימה ובלתי ידועה נגד פחדים,
שהתגלתה על ידי שני צדיקים שהתנבאו בסגנון אחד בהפרש של מספר שנים!**

האדמו"רים ורבים נהרו לקבל עצתו וברכתו. אף בחור זה החיש פעמיים לבית האדמו"ר מבוהוש, הרבי שמע והקשיב לקול בכיו, ונתן לו להריח טבק מקופסה שהיתה שמורה עמו כירושה מזקנו הרה"ק מרוז'ין זי"ע, ולאחר מכן אמר לו: "נו, אמור את הפזמון 'אמר ה' ליעקב - אל תירא עבדי יעקב' ארבעים לילות בטרם עלותך על יצועך, ותנצל" (סגולה זו אינה מובאת בספרי הסגולות, ומי יבוא בסוד שיח קדושים). וכן הוזה, הבחור עשה כעצתו והבריא לחלוטין, עד שזכה להקים בית לתפארת בכרם בית ישראל.

עברו כמה שנים שבמהלכן כבר נסתלק השמימה האדמו"ר מבוהוש, ולאותו אברך, שכבר נולדו לו בינתיים שני בנים, שבו הפחדים ביתר שאת ועוז, והוא לא ידע את נפשו. ועתה גם תקפוהו בעיקר חרדות ופחדים לשלום ילדיו ומשפחתו. באותם הימים נהרו הכל לעבר ביתו של זקן האדמו"רים (באותן שנים) מורי חמי זקני הרה"ק רבי יצחק אייזיק מזוטשקא

מנחם מענדל ויזל

סיפר לי חבר, שכאשר בנו יצא בפעם הראשונה לטיול לצפון עם הת"ת, הוא לא הצליח לתפקד במשך יממה שלימה. כל רבע שעה ניגש לחלון לבדוק את האופק, אחת לעשרים דקות פתח את יומן השיחות בטלפון וסגר בחזרה. וכשהבן חזר בלילה שזוף ומאושר, וצעק "איזה כיף היה", חשב לעצמו: מי יודע כמה שערות הלבנו בזקן שלי מהטיול הזה...

אז אם אתם מזדהים אתו וגם אתם סובלים מהתסמונת הזו של חרדה מיותרת מטיולי הילדים בימי בין הזמנים, אתם מוזמנים לקרוא סיפור מדהים שסיפר המשפיע הדגול פמ"מ הגה"צ רבי אלימלך בידרמן בהקשר לפסוק בפרשתנו (דברים ז טו): "והסיר ה' ממך כל חולי וכו' - חולי זו הדאגה".

מעשה בבחור שהחל לסבול ל"ע מפחדים ודמיונות, וכידוע שסבל זה רב וקשה מנשוא. באותו הזמן היה ביתו של הרה"ק רבי יצחק מבוהוש זי"ע בבני ברק - תל תלפיות, בהיותו זקן

ז"ע. ויפן האברך אל ביתו של הרבי מזוטשקא וישטח לפניו את מעשה פחדיו וכו'. אמר לו הרבי, אף אני מטבעי דואג גדול הנני. ופעם אחת כשאחד מבניי לא שב הביתה בזמנו הרגיל, כמעט יצא לבי מדאגה, עד שהרגעתי את עצמי - 'וכי כשהבן בבית יש בידי לשמור עליו? הרי ממילא זקוק הנני לרחמי שמים ולשמירה עליונה, א"כ 'מה לי הכא ומה לי התם'

אך האברך, שחכם היה, אמר לרבי: "נאים הדברים למי

שאמרם, אך נפשי לא מצאה בזה מנוח כלל"...

אמר לו הרבי באותו מטבע לשון: "נו, אמור את הפזמון 'אמר ה' ליעקב - אל תירא עבדי יעקב' ארבעים לילות בטרם עלותך על יצועך, ותנצל"!!!

וכן הווה, שנתרפא לגמרי מפחדיו עד עצם היום הזה. ויהי לפלא בעיני השומעים, כי סגולה זו איננה מובאת בשום מקום, ושני האדמורי"ם נתנבאו בסגנון אחד.

הסיפור היומי

ניגש העסקן לאברך ואמר לו: בוודאי שמעת על צרתו של שכנך, מי יודע, אולי נגרם הדבר בגלל קפידתך, אנא רחם עליו ותמחל לו. השיב האברך: "לא נפגעת ואין צורך במחילה". אך העסקן לא הרפה ממנו...

כמה מסוכנות גרימת צער לזולת, וכמה גדול כוחה של מחילה

על השכן אשר תקע מקלות בגלגלי הבנייה, ומכך שגם לא נתן לו להוציא חלון הגם שדירתו מרוחקת באופן שלטענתו אין בזה משום היזק ראייה.

והנה אותו עו"ד כבר השיא שניים מילדיו לפני שהתחילו 'פרק הבונה', ומני אז נעצרה השיירה... וכבר היו 'הצעות' על הפרק שהיה נדמה שהנה הגיעה הישועה, אך ברגע האחרון הכל ירד לטמיון. כלל הדברים, זה חמש שנים שלא נשמע אצלו קול ששון וקול שמחה, עד שהתערב אותו עסקן זכור לטוב, ניגש לאברך הבונה ואמר לו: בוודאי ראית אם לא שמעת את הצרה בבית שכנך, ומי יודע, שמא מחמת שהוא 'תקע' אותך על כן 'נתקע' אצלו שידוכי הבנים, על כן חוס ורחם ומחל לו.

נענה לו האברך, לא נפגעת ואין צורך במחילה... אך אותו עסקן לא הרפה ממנו (והבין היטב את הנעשה בעומק ליבו, שעדיין יש בו 'שייר' קפידא), על כן אמר לו: עלה נא אל מורה דרכך ותשאל בדעת תורה האם אתה צריך למחול.

הלך ונמלך אצל אחד מן 'הגדולים' ואמר לו שאכן עליו לומר בפה מלא סלחתי, ונשמע לדעת תורה והודיע שהוא מוחל וסולח. ואכן לא עבר שבוע וכבר 'סגר' העו"ד שידוך אצל אחד מילדיו... עוד היה מעשה באחד שבנה לפני כעשרים שנה על גג ביתו, לאחר כחמש עשרה שנה אף שכנו עשה כמוהו, אלא שלא בנה כראוי את חיבור שני הגגות, ואף קלקל תוך כדי בנייתו את הגג של הראשון ולא תיקנו לפני ימות הגשמים, וממילא בהגיע 'יום הגשמים' נכנסו 'מים רבים' לבית הראשון, ונשמע קול העם בריעו, עד שלבסוף נתרצו שני הצדדים והלה תיקן את הגג, אלא שלא תיקן לגמרי את אשר בלבו, כי בלבו נשאר תרעומת, ונצטננו יחסי השכנות ביניהם.

באותה תקופה חיתן השכן השני שנים מילדיו בזה אחר זה, אלא שלדאבון לב אצל שניהם לא חלה ברכת ה' בבנים ובבנות

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: שמעתי מאיש מפורסם, חשיבותו עולה מעלה מעלה, כמה חסד ורחמים ממתנים לבוא על האדם אם רק יישבר את עצמו ויסיר מעל עצמו כל קפיידא מאיש ישראל עליו.

וכך הוה מעשה לפני כחמש שנים בעי"ת בני ברק יצ"ו, באיש תמים במעשיו שהוסיף 'תוספת מרובה' לביתו מצד אחורי הבניין (עורף), ואף בנה כמה חדרים על גג ביתו כדי להשכירם ולהשתכר כדי מחייתו, אך דא עקא שאחד השכנים בבניין שממולו הייתה עינו צרה בהרווחתו של הראשון, ובא בטענה שכביכול זה הראשון יוכל להציץ מתוך החרכים לתוך ביתו ויתקיים בו 'היזק ראייה'. אותו אדם משמש כ'עורך דין' ובכוחו פנה לבית השלטון (עירייה) ודרש מהם שיוורו לו 'צו מניעה' האוסר עליו לבנות, וכן עשו.

הראשון, שביתו היה צר עד מאד פנה לכמה עסקנים, ואחד מהם אשר לבו חם וער לסייע לבני ישראל ממצוקתם פנה לדבר על ליבו של ה'עורך דין' שיסיר את התנגדותו. אחר דין ודברים ניאות הלה בדיעבד, אך בתנאי כפול שיתחייב שלא לפתוח חלון באותו כותל הפונה לצד ביתו. ומחשש שמא יפתח חלון באיזה יום ללא הודעה מוקדמת, דרש לקבל ממנו צ'יק פקדון על סך עשרת אלפים (כיכר) כסף, כערבון על ההתחייבות, ובאם יפר את מילתו יוכל העו"ד להפקיד את הצ'יק, וככה יעשה מדי שנה בשנה.

הסכים 'הבונה' לתנאי זה והשליש את המשכון, כשאותו 'עסקן' מוליך ומביא ביניהם. כעבור שנתיים ימים פנה העסקן אל העו"ד, ואמר לו: מה לך ולצרה הזאת להוציא מידי האברך צ'יק פקדון בכל שנה מחדש, והלא הינך רואה כי מדובר באברך חשוב ועדין אשר לא ישקר באמונתו, דיין בהתחייבות פיו ואין צורך גם במשכון, ונעתר גם לזה - בהתחייבות בכתב וחתומת ידו שאינו פותח חלון לאותו צד.

כמובן שאצל הבונה נשאר 'זכרון דברים' בלב, כאב ומעין כעס

השכן בשלושה נכדים. לבן אחד נולדו תאומים ולשני בת אחת, ויהי לאות ולמופת כמה מסוכן הוא צערו של השני, וכמה כוחה של מחילה להסיר את הדבר המונע את השפע תיכף ומיד.
(באר הפרשה)

במשך ג' שנים ומחצה, עד שניגש 'עסקן' לשכן הראשון, ועורר את לבבו לראות בצרת נפשו של שכנו והרבה בדברי פיוסים שיהא טופח על מנת להטפוח גם אצל בני הבית שאף הם ימחלו. ונתרצו שניהם ואמרו סלחנו, מחלנו.
וראה זה פלא, כתשעה חדשים אחר 'מעמד הסליחה', זכה

קול העם

האם יוצאים ידי חובה בשמיעת 'תפילת הדרך' ברמקול? האם מי שרואה את הים דרך משקפת מברך 'עושה מעשה בראשית'? ומה הדין במי שרואה את 'שבר אל יהוד' בירדן?

הלכות נחוצות לנופשים ומטיילים - משיעוריו של הגאון רבי דוד שרייבר שליט"א מה"ס דיני מגדים וקנין יורה דעה ומו"ץ בבי"ד דהגרמ"ש קליין שליט"א | פרק ב' - ענייני תפילה

אומר תפילת הדרך שוב.
* אם הגיע ליעדו ואח"כ מסיבה שאינה צפויה יוצא לדרך שוב, יש לחזור ולומר תפילת הדרך.

[מקורות והערות מופיעים בחוברת המלאה, להשיג במייל gr614196@gmail.com או בפל' 052-7614196]

תפילת הדרך

* תפילה, ברכות, וכדו' לא יוצאים ע"י שמיעה מרמקול. ולכך כשיש מי שאומר תפילת הדרך ברמקול, אפשר לומר ביחד איתו, אבל לא לצאת ע"י השמיעה מהרמקול.
* י"א שלכתחילה כשיכול ראוי לומר בעצמו ולא לצאת מאחר.
* אם אינו זוכר את תפילת הדרך בעל פה, כל שאמר תפילה להצלחת דרכו ולהצלחתו וסיים בברוך אתה ה' שומע תפלה, יצא.
* גם ביציאה למסלול הליכה ללא נסיעה ברכב מתפללים תפילת הדרך. אבל רק באופן שהתחילו את המסלול ממקום ישוב ששהו בו וכדו', ולא כשכבר אמרו בנסיעה קודם לכן תפילת הדרך ואח"כ התחילו את המסלול הרגלי.
* בטיול שנמשך כל הלילה אינו אומר בבוקר שוב תפילת הדרך (ואי"ז דומה לברכות השחר שיש שמברכים) אלא יאמר בלי ברכה.
* אם ישן בלילה שינת קבע וממשיך הטיול למחרת, אומר תפילת הדרך שוב למחרת.
* אם ישן באמצע הדרך ואח"כ ממשיך בטיול באותו יום, אינו

ברכות הראיה

* כל שלא ראה את הים ל' יום מברך עושה מעשה בראשית, מלבד בים המלח. ובמ"ב מבואר שמברך רק בראיה הראשונה, ואם לא בירך הפסיד. ומצוי שכשמתקרבים לים כבר רואהו לרגע, ובהמשך הבתים מסתירים ונכנס לספק אם כבר הפסיד את הברכה, ולכן ראוי לחשב את זה מראש ומ"מ אם ראה ונתכסה ואחר זמן מועט ראה שוב, מסתברא שיכול לברך. גם הרואה דרך משקפת כל שרואהו ראיה ברורה מברך.
* הרואה קברי ישראל, ולא ראה בל' יום האחרונים, מברך אשר יצר אתכם וכו'. ודנו הפוסקים האם מברך גם על ראיה מרחוק שאינה קשורה אליו כגון בנסיעה וכדו', וראוי להמנע מלהכנס לספק.
* ישנם מקומות שונים ששם הערבי מורה על נס שקרה שם, כגון "שבר אל יאהוד" בירדן על שם הנס של בקיעת המים ועוד כדו'. מכל מקום הורו הפוסקים שלא מברכים ברכות הראיה על סמך הנ"ל.

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

"שאלתי על בחור פלוני שקדן שאביו רוצה שבבין הזמנים ייסע לים, אך הוא אינו מעוניין כי חבל לו על הזמן. רבנו הגיב: צריך לנסוע זה בריא. ואדרבא מי שלומד הרבה הוא הצריך לנסוע"

שו"ת מענייני בין הזמנים ממרן הגר"ח קניבסקי שליט"א

רבנו אמר לו שילך 20-10 פעמים לים, אבל הוא שכח לומר שהוא לומד בקול תורה בירושלים, אפשר שישנה עצה אחרת? "זה נכון, ועצה של ים היא בדוק ומנוסה, בעיקרא דמילתא הרי יש בין הזמנים. אך מסתמא קשה לו להמתין עד אז, כעת אין לי עצה אחרת לומר לו. אבל שיידע עוד שהעצה הראשונה היא תפלה והים זו עצה שניה. שיעבור לזמן מה לבני ברק ויהיה כאן וילך לים. וילך לפחות עשרה פעמים. החזרו"א היה רבע שעה במים וחצי שעה בחול והכי נמי יעשה כך. [ואם ילך פעמיים ביום אחד איני חושב שיש בכך תוספת תועלת, וילך פעמיים בשבוע, ויהיה את השיעור הנ"ל, ואם נמצא הרבה יותר משיעור רבע שעה במים וחצי שעה בחול הרופאים אומרים שזה לא מוסיף עוד"].

ב' ואתחנן ו' אב תשנ"ט. נכנס אברך ושאל: האם לנסוע לים אחרי ט"ב? "מי שצריך וכואב לו הראש שיסע".

תפסתי את ההזדמנות ושאלתי לגבי בחור שקדן ולא כואב לו הראש והוא מרגיש רגיל האם זה ביטול תורה? "אם רוצה יכול לנסוע". ושוב שאלתי על בחור פלוני שקדן (שרבנו מכירו) ואביו אומר לו כי כעת בבין הזמנים ראוי לו לנסוע לים אך הוא השיב כי אינו מעוניין, כי חבל לו על הזמן. ורבנו הגיב: "צריך לנסוע זה בריא. ואדרבא מי שלומד הרבה הוא הצריך לנסוע. אבא היה לוקח אותי לים וזה היה אחרי בר מצוה, זה בריא. להחזרו"א אמרו לו רופאי שיסע לים. אחר החתונה יעשה כרצונו אבל לפני החתונה צריך לשמוע בקול אביו".

עוד בענייני בריאות הגוף מפי רבנו. ר"ח אדר תשנ"ט שאל פלוני: הרבנית אמרה משמ"י דרבנו שביצים זה לא דבר מזיק, והנה הרופאים היום מזהירים על זה מאד. ת: "בגמ' ברכות מד: כל שהוא כביצה ביצה טובה הימנו. אי אפשר לסמוך עליהם כלל, היום אומרים כך ומחר אחרת". [א.ה. אכן כעת בתשע"ח הרופאים חזרו בהם ואומרים כי הביצים בריאות מאד]

בחור שואל, שרופאים אומרים שבני ישיבה עיניהם מתקלקלות כיון שמתנדנדים בשעת לימוד ותפילה, האם משום ונשמרתם צריך למנוע מלהתנדנד. ת: "שטותים". שאלו: עניני בריאות כולם - הכתובים בר"מ פ"ד מדעות, האם הם שייכים היום? "זה רק לזמנו ולדורו".

עוד בענייני 'ונשמרתם' באספקלריא של רבנו. סיפר לי רבינו:

ש"ק פ' בלק י"ב תמוז תשנ"ו. בניי רוצים ללמוד שחיה, מהו, והאם בבין הזמנים או בזמן? - "למה לא, ועדיף בימי בין הזמנים". [ולדינא, לגבי חיוב ללמד שחיה לבנו, אין היום חיוב ללמד את בנו לשחות, כי אנו לא פוסקים כהך מאן דאמר ולא מובא דבר זה בפוסקים].

אברך מתעתד לעבור דירה, ואם יעבור באמצע ה'זמן' זה ביטול תורה, ואם ימתין לבין הזמנים יהיה הפסד 8.000 ₪ מה יעשה? - "חבל על הכסף שלו" [ולא ימתין לבין הזמנים].

בחור מאמריקה שאל את רבנו. כמה שעות צריך ללמוד בבין הזמנים? "בדיוק כמו בזמן". א.ה. וכמובן שאם יש צורך במנוחה ינוח.

וכמה שעות ללמוד בזמן? "24 שעות, רק מה שישן ואוכל הרי הוא גם כן לצורך הלימוד, ואם כן לומד 24 שעות".

הוא הוסיף לשאול מענין לענין, כמה זמן שינה לבחור ביום? "לפי איך שמרגיש".

ז' דפסח תשס"ד. בחור אחד שאל כמה זמן צריך ללמוד בבין הזמנים? "כמו בזמן - כמה שיכול. והמושג בין הזמנים משמעותו - שבימים אלו יכול ללמוד מה שרוצה ולא משועבד לסדרי ישיבה. אני למדתי בבין הזמנים יותר טוב מהזמן".

בחור מעדת תימן שאל את רבנו לפני כשנתיים (תש"ס), כי מעוניין לארגן בבין הזמנים מנין של תימנים בני תורה, ואמר לו רבנו כי תפקידו של בחור - לשבת וללמוד. ועתה הוא שואל: מתקיימת ישיבת בין הזמנים בפתח תקוה, אבל בבני ברק קיימת ישיבה טובה יותר שבה לומדים שש שעות רצופות, ושם יש התמדה איכותית, ולכן הוא נוסע לשם לבני ברק, אך רצונו לארגן כך גם בפתח תקוה כזה סגנון של ישיבת בין הזמנים, האם לעשות כך, שהארגון הזה הוא לצורך עצמו וגם יחסוך את הנסיעות לעיר אחרת. "הקמת הנושא וכל הסובב, יכול לקחת לו ימים ולילות שלימים. זה לא בשביל בחור. שיתחתן מוקדם, ואז בתור אברך יכול לעשות את זה".

אבל בסך הכל יתכן שבסכום של השעות העסק יגזול ממנו פחות זמן, כיון שעתה מידי יום הוא נוסע לבני ברק והנסיעות הם כשעה בשני הכיוונים יחד. "בדרך כלל, בחור שנכנס לעסקנות הענין הזה מוציא אותו מהלימוד [ואין זה רק ענין לכמות שעות, וגם בסופו של דבר כמות הזמן תלך ותגדל ויפסיד הרבה]".

בחור שיש לו כאבי ראש גדולים דרש ברופאים ואין להם עצה,

ושידות זו "עגלה למרכבת נשים ושרים", ויש לעיין מה חכמה היא זו? וביאר הבן איש חי שעשה כמו רכב שלנו הממונע בכוחות עצמו, וכן בנה ספינת קיטור, ושלמה המלך ע"ה גזזו שלא יהיו תאוונות וימותו בנ"א).

(דברי שיח' מתוך 'כל משאלותי')

"אבא אמר שאם היתה המצאת המכוניות בזמן חז"ל היו גוזרין לבטל המכוניות, הרי כמה נהרגו מזה, וגם חז"ל יתכן ידעו מחכמה זו לייצר מכונית ולא עשו כן מחמת הנ"ל". (א.ה. הנה כן כתב הבן איש חי זצ"ל. שהוא פירש על הפסוק בקהלת "עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שידה ושידות" וביאר רש"י ששידה

פרשת השבוע

**התברר לנו שמקודם אירעה רעידת אדמה קלה,
ולכן רוצה הנהג הערבי לברוח לירושלים, שבה גרים
יהודים רבים, בעוד בעל המלון רוצה שנשאר בשכם
כדי שאנו היהודים נגן על משפחתו ורכושו...**

כשערביי שכם זכרו את רעידת האדמה בה נהרגו מאות ערבים ואף לא יהודי אחד

לירושלים. הוא התחנן שלא ניסע! והנהג לעומתו: 'בואו מהר, אני לא נשאר עוד רגע בשכם'. ואנו עומדים נבוכים...

נודע לנו שהיתה לפני רגעים ספורים רעידת אדמה קלה, ומפחד רעידת אדמה נוספת רוצה הנהג הערבי לברוח לירושלים, שבה גרים יהודים רבים. הנהג הערבי העדיף את סכנת הדרכים, מאשר להשאר בשכם, העיר הערבית, וממש מאותו הטעם רצה בעל המלון שנשאר לישון בשכם, כדי שאנו היהודים נגן על משפחתו ורכושו... פרצה מריבה בין הנהג לבעל בית המלון. לבסוף ניצח הנהג. ובעל המלון ליוה אותנו בדמעות ותחנונים אולי נתחרט...

גם הערבים זכרו את הרעידה הקודמת בארץ ישראל, שבה נהרגו מאות ערבים, ואף לא יהודי אחד... בשכם לבדה מתו מאה ושלושים ערבים, והרופא היהודי שהיה גר בה נסע עם משפחתו לירושלים יום לפני הרעידה. הבית שבו גר נהרס כליל, וכל יושביו נהרגו, ויהי לפלא.

(נר לשולחן שבת מתוך 'על חומותיך ירושלים')

והָמָם מְהוּמָה גְדֹלָה (דברים ז כג)

סיפר רבי משה בלוי זצ"ל: "לפנות ערב אנו שבים מנצרת לירושלים. לפני שכם יורד גשם שוטף, ומכיון שבין שכם לירושלים ישנה עליה קשה בהר, הנהג הערבי מפחד להמשיך בנסיעה בגשם ובערפל. אין הוא רואה את הדרך, וחושש שהמכונית תחליק. כל התנגדותנו לא הועילה, ועל כורחנו הוא עוצר בשכם. אנו נכנסים למלון ערבי, אוכלים מעט, ומסתדרים לישון.

פתאום אנו מרגישים 'תנועה' ורעש ריצת רגליים. כל אורחי המלון רצים בבהלה, ואנו לא יודעים מה קורה פה. והנה נכנס למלון הנהג הערבי שלנו, כולו מבוהל ופניו מביעות אימה, ואומר לנו: 'בואו ניסע מיד לירושלים'. אנו שואלים: 'איך אפשר? והלא גשם שוטף וערפל וסכנה?!' והוא מתקש ואומר: 'אם לא תבואו איתי אסע לבדי, ומחר תחפשו מונית אחרת'.

תוך כדי דיבור נכנס בעל המלון רועד בכל גופו: 'בשם אלוקים אל תסעו לירושלים! אל תעזבו אותנו! יש לי אשה וילדים, אני לא אקח מכם כסף על השהות במלון. אשלח אתכם על חשבוני מחר

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

**כיצד שייך להתפלל על חברו שישוב בתשובה
- הרי הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים?**

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

לא תוכל להגיע על ידי סיפורו, רק שהוא מתכוון שיתרחקו בני אדם מדרך רשע, כשישמעו שהבריות מגנות פועלי און, ואולי הוא בעצמו ישוב על ידי זה מדרכיו הרעים ויתקן מעשיו, כשישמע

בסעיף הנלמד היום, כלל 'י מהלכות לשון הרע סעיף ד', העוסק בתנאים להיתר סיפור לשון הרע, שאחד מהם הוא שיהיה לתועלת - מוסיף החפץ חיים וכותב: "ואפילו אם התועלת הזאת

[וראה מהרש"א (ברכות י, א ד"ה חטאים) שהקשה איך שייך להתפלל על חבירו שיעשה תשובה הרי הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, והניח ביש ליישב. והחזו"א (או"ח בסוף הספר - גליונות החומש) תירץ, שכיון שהתפילה על הדבר נעשית ע"י אדם ולא בידי שמים, נקרא הדבר על שם האדם, וכביכול הקב"ה רק מסייע לקיים את תפילתו של האדם]. וכן דעת הגר"ח קניבסקי (ח"ח ארחות חיים) שמותר לספר, אך עליו להתכוין רק לטובה.

שהבריות מגנות אותו עבור זה - גם זה איננו בכלל לשון הרע, ולתועלת יחשב, כיון שעל כל פנים אינו מכוון ליהנות מן הפגם ההוא שהוא נותן בחברו, רק לקנא לאמת, ואולי תבוא על ידי זה תועלת על להבא".

בביאורים ומוספים מביאים נידון בהקשר לכך, האם מותר לספר על אדם שעשה עבירות כדי שיתפללו עליו שיחזור למוטב. דעת הגר"נ קרליץ (חוט שני שמירת הלשון פ"ו ס"ק א) שמותר, משום שנחשב לתועלת, אך יש לספר בצמצום רק כפי הנצרך

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

מה עדיף לחולה חצי כזית בשר חזיר וחצי כזית דג טמא או כזית בשר נבילה?

סוכה דף יח

והאי דג טמא

שיעור שלם של איסור אחד. אולם יש להסתפק באופן כזה שאם יאכל בשר ודג יצטרך לאכול יותר מחצי שיעור בשר ויותר מחצי זית דג, ואם יאכל מהנבילה יאכל רק כזית, שבזה יתכן שעדיף לאכול את הכזית האחד, ולא לאכול יותר מכזית של איסור, ובמיוחד כשהוא יאכל שני איסורים שונים. ולכאורה לפי מה שכתב המשנ"ב (סי' שכח ס"ק לט) בשם הר"ן שעדיף איסור חמור אחד ולא לעבור על הרבה איסורים קלים, יתכן שגם כאן עדיף לעבור על איסור חמור אחד של כזית בשר נבילה, ולא על שני איסורים שביחד יאכל יותר מכזית, וצ"ע.

(חשוקי חמד שבת עא.)

חולה שיש בו סכנה המאושפז בבית חולים של נכרים ולצורך פיקוח נפש חייב לאכול בשר, ועומדות לפניו שתי אפשרויות, או לאכול חצי זית בשר חזיר וחצי זית דג טמא, מה עדיף? מהגמרא במסכת מנחות (סג): משמע שעדיף לעבור על איסור אחד פעמים הרבה, ולא לעבור על הרבה איסורים שונים, ולפי זה היה מקום לומר שעדיף לאכול את הכזית בשר נבילה ולא לעבור על שני איסור תורה שונים של חצי שיעור. אולם נראה שעדיף שיאכל חצי זית דג וחצי זית בשר, כי עדיף לעבור פעמים על חצי שיעור של איסור, ולא יעבור על שיעור שלם של מלקות. וכמו שמצינו בשערי תשובה (לרבינו יונה בשער השלישי) שמנה את חומרת האיסורים לפי חומרת העונש, וכיון שרק בשיעור שלם יש עונש מלקות מסתבר שעדיף לעבור על חצאי שיעורים ולא על

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

חדש בקו השיעורים של דרשו

מיטב השיחות והשיעורים
לפי סדר פרשת השבוע

להתכונן לשבת עם קו השיעורים של דרשו
שיחות ושיעורים, ווארטים וסיפורי צדיקים, עכשיו בשלוחה חדשה
שמעו ותחי נפשכם

הרב יוסף ברגר שליט"א
ווארט עם סיפור
בראי הפרשה

הרב מאיר שפרנך שליט"א
פנינים ורעיונות
מתוך הפרשה

ניתן לבחור
את הפרשה הנוכחית
או כל פרשה אחרת
וכן את שם הרב אותו
הנכם מעוניינים לשמוע

הרב צבי פוקס שליט"א
פרשת השבוע על פי
האור החיים הקדוש

הרב מנחם שוורץ שליט"א
פנינים ורעיונות
מתוך הפרשה

הרב אברהם פוקס
והרב שלום יכנס
סיפורים מרתקים
ויהלומים מגדולי
ישראל בראי הפרשה

077-2222666 שלוחה 7

המחצלות הכשרות והפסולות לסיכוך

משום כך, והיא כשרה לסיכוך. ומחצלת שבעיקרה אינה מיועדת לשכיבה, אך בעליה השתמשו בה לכך, ראויה לקבל טומאה ופסולה לסיכוך; אך אם אדם אחר השתמש בה לשכיבה ללא רשות הבעלים, אין המחצלת ראויה לקבל טומאה משום כך.

[שו"ע תרכט, ו, משנ"ב טז, שעה"צ לב, וביה"ל ד"ה עומדת; ביאורים ומוספים דרשו, 8 ו'11]

מחצלת העשויה מענפים קלועים או מחומר אחר שבעיקרו כשר לסיכוך, אך היא מיועדת לשכיבה, או לכריכת סחורה, הריהי ראויה 'לקבל' טומאה, ועל כן היא פסולה לסיכוך.

ומסתבר שכך גם דינה של מחצלת המיועדת לעמידה על גבה, כגון מחצלת הפרוסה לפני מיטה וכדומה; אולם, מחצלת המיועדת לשמש כוילון או כמחיצה, אינה ראויה לקבל טומאה

תנאי הייצור להכשרת מחצלות לסיכוך

ומחצלות המיוצרות במקום בו רובן משמשות לסכך ולא לשכיבה, הרי הן כשרות לסיכוך במקום זה אף כאשר אינן מיוצרות בפירוש לשם סכך, כיון שמן הסתם הן מיוצרות לצורך סיכוך; ואכן, אם הן מיוצרות במפורש לשם שכיבה, הרי הן פסולות לסיכוך אף במקום זה.

[שו"ע תרכט, ו, משנ"ב יז-יח, ושעה"צ ל; ביאורים ומוספים דרשו, 9]

מחצלות המיוצרות במקום בו רוב המחצלות מיועדות לשכיבה, פסולות לסיכוך אף במקום שבו לא משתמשים בהן כלל לשכיבה, כיון שמן הסתם הן מיוצרות לצורך שכיבה. אולם, אם הן מיוצרות במפורש לשם סכך, הרי הן כשרות לסיכוך במקום שבו רובן משמשות לסכך.

סיכוך במחצלות 'דיקט' ובסכך 'קיינעס'

מחשש שיבואו להקל במחצלת אחרת שאינה כשרה לסיכוך. וסכך 'קיינעס' המצוי בזמננו, המיוצר מקני סוף, כשר לסיכוך לכל הדעות, כיון שהקנים שמהם הוא עשוי, אינם משמשים כלל לייצור תקרת בתים.

[ביאורים ומוספים דרשו תרכט, 10; וראה שו"ע שם, יח]

מחצלת העשויה מנסרי עץ דק ('דיקט', 'לְבִיד') - יש שהורה שאין לסכך בה משום שהן דומות לנסרים שרוחבם ארבעה טפחים, הפסולים לסיכוך (ראה במקורות).

ויש שכתבו שכיון שנסרים אלו, בשונה מנסרים שרוחבם ארבעה טפחים, אינם דומים לתקרה כלל, מותר לסכך במחצלת העשויה מהם; אך יש מהמתירים שלא אבה להקל בכך למעשה,

* דבר הראוי 'לקבל' טומאה רק מדרבנן, פסול לסיכוך, אך אם נשבר באופן שכבר אין עליו 'שם' כלי ואינו ראוי יותר לקבל טומאה, והשברים אינם ראויים לשימוש כלשהו, מותר לסכך בו.
* נחלקו הפוסקים, האם מותר לסכך בשברי כלים שלא ניכר בהם כי הם שברי כלי, כגון קרשים ששימשו כארגז עץ ואין בהם כל סימן לכך.
* עצים צבועים, ניתן לסכך בהם, משום שהם נראים כגידולי קרקע גם לאחר הצביעה; וכן מותר לסכך בעצים המצופים בנייר, וכך נהג בעל ה'אמרי בינה' זצ"ל.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

אילו בגדים ראוי ללבוש בימי ראש השנה?

מותר ללבוש בראש השנה. ויש מקומות שלובשים בראש השנה בגד לבן, המכונה 'קיטל', ויש מקומות שנוהגים שרק השליח ציבור וה'בעל תוקע' לובשים אותו.
ומטעם זה של אימת הדין, אין אומרים 'הלל' בראש השנה, והיינו, שאין לומר שירה לפני ה' יתברך כאשר ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו.

[שו"ע תקפא, ד, ומשנ"ב כה; ביאורים ומוספים דרשו, 47-50]

בימי ראש השנה, שהם ימי דין, צריכים ישראל להיות יראים וחרדים מאימת הדין; אבל לאידך גיסא, צריכים הם להראות בטחון בחסד השי"ת שיצדיקם במשפט. והיראה והחרדה עצמן, הן סיבות לזכות בדין.
ולפיכך, אין לובשים בראש השנה בגדים מפוארים ומיוחדים, אבל לובשים בגדים נקיים ומכובדים; וכן מסתפרים בערב ראש השנה, כמו בכל ערב יום טוב. ובגד חשוב ויפה שרבים נוהגים ללבושו רק ביום טוב, אבל רבים לובשים אותו גם בימות החול,

הלוח היומי

ט"ז באב | רבי משה ב"ר רפאל דוד פארדו זצ"ל מאלכסנדריה

יארצייט:

תקצ"א: רבי מנחם מנדל ב"ר משה אברהם דוד זצ"ל אב"ד סטריזוב תלמיד 'החווה' בעל 'שובע שמחות' תרמ"ח: רבי משה ב"ר רפאל דוד פארדו זצ"ל מאלכסנדריה

אתה מוכן למכור חלק מהחיים שלך?

הג"ר נחום פרצ'וביץ אמר: הזמן הוא החיים, ואיבודו של הזמן הוא איבוד ובזבוז החיים עצמם. אם יגידו לאחד בכמה אתה מוכן למכור חלק מהחיים שלך, היעלה על הדעת שהוא יסכים? ובכן, כשאדם מבזבז את הזמן הוא מאבד חלק מהחיים שלו. (לעבודך באמת להג"ר ד"ר יפה ח"ב עמ' קנז)

נשתדל לנצל את הזמן כראוי לעבודת ה' ובכך נחוש סיפוק רב על כך שאנו ממלאים את תפקידנו כראוי

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il